

Přehled tolerance hodnocení žáků se specifickými poruchami učení:

Tolerance v hodnocení u dyslexie

- nesrovnávat s výkonem ostatních žáků ani s ostatními dětmi s diagnózou dyslexie
- neupozorňovat na chyby ve čteném textu s emocionálním podtextem
- tolerovat a nehodnotit specifické chyby:
 - vynechání, přidání, záměnu hlásek, slabik
 - nesprávné měkčení slabik di, ti, ni /dy, ty, ny
 - nesprávné čtení délky samohlásek
 - nesprávné čtení diakritických znamének (háčky-vynechání, přidání)
 - domýšlení koncovek
 - monotónní trhané čtení bez intonace

Tolerance v hodnocení u dysgrafie

- v sešitech nehodnotit negativně úpravu (pozitivně hodnotit zdařile napsaný grafém, slovo, větu, řádek ...-dle hloubky obtíží a věku žáků)
- povolit zmizík, či jiné korekční prostředky
- tolerovat a nehodnotit specifické chyby:
 - nedodržování tvarů písma
 - nedodržování sklonu písma
 - nedodržování písma na řádku
 - obtíže v osvojování a rychlosti vybavnosti grafémů
 - nesprávné navazování jednotlivých grafémů
 - nízká úprava napsaného textu
 - záměny tvarově podobných písmen (psací a-o, m-n-u, r-z, l-k-h, S-L-Z)

Tolerance v hodnocení u dysortografie

- nehodnotit specifické projevy:
 - vynechávky, přesmyčky, přidání písmen, slabik
 - psaní slov dohromady
 - vynechávky, či špatná umístění diakritických znamének
 - komolení slov v důsledku artikulační neobratnosti či specifických asimilací
 - záměny hlásek zvukově podobných p-b,..., sykavky...

Hodnocení žáků s poruchami učení mohou velmi významně ovlivnit jejich další vývoj. V hodnocení je nutné změnit přístup vyučujícího tak, aby se zaměřil na pozitivní krok žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb. Soustavné klasifikování nedostatečnou působí spíše jako negativní motivace, nevede k jeho zlepšení, ale ke ztrátě zájmu o výuku. Na druhé straně snadno získané dobré známky bez snahy a úsilí postrádají hodnotu nejen motivační, ale i informační.